

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2023r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: Maja Bednarzewska - Barabach

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 16.01.2023r., 13.03.2023r., 05.06.2023r., 10.07.2023 r., 20.11.2023 r.,

sprawy **D. N.** s. P. i M. zd. B. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 maja 2022 roku w W. na błoniach S. (...)brał czynny udział w zbiegowisku, wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na mienie oraz dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy Policji biorących udział w zabezpieczeniu zbiegowiska poprzez rzucanie szklaną butelką, przy czym działał publicznie, bez powodu okazując rażące lekceważenie dla porządku publicznego

tj. o przestępstwo z art. 254 § 1 w zw. z art. 57a § 1 k.k.

1. uniewinnia oskarżonego D. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

/-/ Sędzia I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 627/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. N.	D. N. w dniu 02 maja 2022 roku w W. na błoniach S. (...)brał czynny udział w zbiegowisku, wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na mienie oraz dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy Policji biorących udział w zabezpieczeniu zbiegowiska poprzez rzucanie szklaną butelką, przy czym działał publicznie, bez powodu okazując rażące lekceważenie dla porządku publicznego tj. przestępstwo z art. 254 § 1 w zw. z art. 57a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 2 maja 2022 roku na S. (...)w W. odbywał się mecz piłki nożnej w ramach finału Pucharu	Zeznania K. C.	k. 7v,	

Polski między drużynami (...) i (...).

Ok. godziny 16 na błoniach S. Narodowego doszło do zakłóceń porządku publicznego, grupa kibiców z drużyny (...) rzucała w funkcjonariuszy Policji szklanymi butelkami i kamieniami. Kibice byli ubrani w koszulki z barwami klubu, zachowywali się agresywnie, krzyczeli wulgaryzmy w stronę policjantów. Policja zabezpieczała zamieszki – jeździła konno, psikała gazem, kierowała tłumem.

D. N. był w grupie kibiców czekających pod S. (...). Nie został – tak jak pozostali – wpuszczony na stadion, z uwagi na fakt, że część kibiców chciała wnieść niedozwolone tzw. „sektorówki”. D. N. oczekiwał wraz ze znajomymi przy autokarze, niektórzy grillowali, niektórzy pili piwo, on nie spożywał alkoholu.

D. N. nie rzucał w policjantów niebezpiecznymi przedmiotami.

W wyniku czynności policyjnych zatrzymany został D. N..

D. N., urodził się (...) w P., pracuje jako kierowca, niekarany.

k. 22, 38-39 (akta II Ko 330/23 SR w Piasecznie)

Zeznania S. wyszyńskiego	k. 101v		
Wyjaśnienia D. N.	k. 17, 77-78		
Protokół zatrzymania i przeszukania	k. 2, 5		
Karta karna	k. 66		
Zeznania J. N., P. W.	k. 111, 112		
Zeznania A. N.	k. 119		
Zeznania P. N.	k. 119-120		
<i>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. N.	D. N. w dniu 02 maja 2022 roku w W. na błoniach S. Narodowego brał czynny udział w zbiegowisku, wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na mienie oraz dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy Policji biorących udział w zabezpieczeniu zbiegowiska poprzez rzucanie szklaną butelką, przy czym działał publicznie, bez powodu okazując rażące lekceważenie dla porządku publicznego tj.	

		przestępstwo z art. 254 § 1 w zw. z art. 57a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak jest podstaw by uznać, że D. N. w dniu 2 maja 2022 roku na błoniach S. (...)w W. brał czynny udział w zbiegowisku wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na mienie oraz dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy Policji biorących udział w zabezpieczeniu zbiegowiska poprzez rzucanie szklaną butelką, przy czym działał publicznie, bez powodu okazując rażące lekceważenie dla porządku publicznego	Zeznania P. W.	k. 112	
Wyjaśnienia D. N.	k. 17, 77-78		
Zeznania K. C.	k. 7v, k. 22, 38-39 (akta II Ko 330/23 SR w Piasecznie)		
Zeznania A. N.	k. 119		
Zeznania P. N.	k. 119-120		
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Karta karna	Dokument urzędowy, wydany przez uprawniony organ, jego autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron	
	Zeznania A. N., P. W., P. N., J. N., wyjaśnienia D. N., wyjaśnienia D. N.	<p>Sąd dał wiarę powyższym zeznaniom w zakresie, w jakim odnosiły się do faktu, że w dniu 2 maja 2022 roku D. N. znajdował się na błoniach S. (...)w W.. Okoliczność ta nie była sporna, i została potwierdzona nie tylko przez samego oskarżonego, ale też powołanych przez niego świadków oraz funkcjonariusza Policji.</p> <p>Wiarygodne uznano też zeznania dotyczące tego, że żaden ze świadków nie widział, by D. N. rzucał w kierunku policji kamieniem czy butelką, lub by zachowywał się agresywnie – zeznania te były spójne, a przedstawiona przez świadków wersja wydarzeń wskazywała, że D. N. nie uczestniczył aktywnie w zbiegowisku.</p>	
	Zeznania K. C.	Wiarygodne okazały się zeznania świadka w zakresie, w jakim twierdził on, że na miejscu zdarzenia znajdował się D. N. – ta okoliczność nie była sporna i wynikała także	

		z pozostałego materiału dowodowego.	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania K. C.	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. C. w zakresie, w jakim zeznawał on, że D. N. rzucił w kierunku Policji albo butelką albo kamieniem. Zeznania te nie zostały potwierdzone przez żadne inne źródła dowodowe -okoliczności rzucania w kierunku Policji przedmiotami nie potwierdził ani oskarżony, ani zeznający w sprawie świadkowie. A aktach sprawy brak było innych dowodów pozwalających na potwierdzenie wersji zdarzeń przedstawianej przez świadka K. C. – nie było żadnego filmu z monitoringu miejskiego czy dokumentacji fotograficznej. W związku z tym powstałe wątpliwości należało zinterpretować na korzyść oskarżonego.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Z treści art. 254 § 1 kk wynika, że głównym przedmiotem ochrony jest porządek publiczny, w tym przypadku rozumiany jako przyjęte i akceptowane w społeczeństwie zasady korzystania z wolności zgromadzeń; ubocznym przedmiotem ochrony są życie i zdrowie ludzi oraz mienie. Do bytu tego przestępstwa nie wystarcza sama obecność w miejscu, w którym jest zbiegowisko, konieczny jest w nim czynny udział. W przypadku bierności danej osoby wobec zdarzenia zasadne jest twierdzenie, że osoba ta w zdarzeniu nie uczestniczy. Czynny udział nie musi jednak przejawiać się w bezpośredniej realizacji zamachu na osobę lub mienie. Dla przyjęcia odpowiedzialności z tego przepisu „nie jest niezbędne ustalenie, że poszczególny uczestnik zbiegowiska dokonał indywidualnego aktu gwałtu, wystarczy wzięcie udziału w zbiegowisku, ze świadomością, że uczestnicy tego zbiegowiska dopuszczają się wspólnymi siłami gwałtownego zamachu na osobę lub mienie” (wyrok</p>			

SN z 5.11.1982 r., II KR 260/82, OSNPG 1983/5, poz. 54). Jak podniósł Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 12.07.2007 r., II AKa 106/07, Prok. i Pr.-wkł. (...), poz. 34: „W zbiegowisku publicznym bierze udział także ten, kto jest częścią duchową tłumu, z tym tłumem się identyfikuje, przyczynia się do wytworzenia nastroju – np. okrzykami, biciem braw, okazywaniem zadowolenia lub niezadowolenia z pewnych działań, jest do pewnego stopnia częścią zbiorowego organizmu, jakim jest tłum popełniający przestępstwo”.

Z zebranego materiału dowodowego w żadnym wypadku nie wynika w sposób jednoznaczny, by D. N. brał w zdarzeniu czynny udział. Bezspornym było jedynie, że znajdował się on pod S. (...)w grupie kibiców oczekujących na mecz (...). Brak było jednak dowodów, z których jednoznacznie wynikałoby, że oskarżony D. N. wypełnił znamiona przestępstwa z art. 254 § 1 kk, tj. że brał czynny udział w zbiegowisku. Należy przypomnieć, że to nie oskarżony musi udowodnić swoją niewinność, lecz oskarżyciel udowodnić winę oskarżonego. Przy czym udowodnić to

znaczy wykazać w sposób niebudzący wątpliwości wiarygodnymi dowodami – bezpośrednimi lub pośrednimi (wyrok SA w Łodzi z 25.05.1995 r., II AKr 120/95, Prok. i Pr.-wkl. (...)–8, poz. 20). Udowodnienie winy oskarżonego musi być całkowite, pewne i wolne od wątpliwości (wyrok SN z 24.02.1999 r., V KKN 362/97, Prok. i Pr.-wkl. (...)–8, poz. 11). Z zasady domniemania niewinności wynika zatem, że teza, iż oskarżony jest winny zarzucanego mu czynu, musi być udowodniona, aby została przyjęta jako ustalenie faktyczne i podstawa skazania.

Warunkiem koniecznym do uniewinnienia nie jest natomiast wykazanie ewentualnej tezy oskarżonego o swojej niewinności.

Uniewinnienie powinno więc nastąpić zarówno wówczas, gdy wykazana zostanie niewinność oskarżonego, jak i wtedy, gdy wprowadzenie zostanie ona udowodniona, ale nie zostanie również udowodniona jego wina.

Domniemanie niewinności nie wymaga dowodzenia; to obalenie tego domniemania wymaga dowodów (wyrok SA w Krakowie z 29.12.2006 r., II AKa 234/06, KZS 2007/2, poz. 32).

Zeznania policjanta K. C. nie wystarczyły do udowodnienia bez wszelkich wątpliwości, by D. N. brał czynny udział w zbiegowisku i by rzucał przedmiotami w Policję, świadek nie wskazywał jakie było konkretnie zachowanie oskarżonego, na czym miało polegać jego działanie które pozwoliłoby na ocenę, że brał czynny udział w zdarzeniu. W zestawieniu z zeznaniami pozostałych świadków nie sposób było uznać ich za wiarygodne.

D. N. był na miejscu zdarzenia, ale brak dowodów, by był agresywny, rzucał przedmiotami, czy identyfikował się z agresywnym tłumem - z zeznań świadków - znajomych oskarżonego D. N. wynika, że czekał on przy autokarze na rozwój wydarzeń i nie angażował się w starcia pseudokibiców i policji. Sam oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd zwraca też uwagę, że Finał (...) nie jest wydarzeniem spontanicznym - jest to spotkanie sportowe zaplanowane z wyprzedzeniem, którego data i miejsce są podawane do wiadomości publicznej na długo przed datą zdarzenia. Biorąc pod uwagę fakt, że

meczom piłkarskim często towarzyszą zamieszki pseudokibiców zarówno między sobą, jak i z Policją, Policja winna była przygotować się do tego wydarzenia – i poprzez zapewnienie odpowiedniej liczby funkcjonariuszy w celu pilnowania porządku i bezpieczeństwa, jak i poprzez zabezpieczenie dowodów na użytek ewentualnych przyszłych postępowań. Należało tak utrwalić przebieg zdarzenia, by możliwe było zweryfikowanie poprawności zatrzymań dokonywanych podczas akcji.

Ogólnikowe zeznania świadka K. C., brak dowodów w postaci zapisu z monitoringu, a także zeznania pozostałych świadków nie pozwoliły na jednoznaczne przypisanie winy oskarżonemu D. N., a funkcjonująca w polskim systemie prawnym zasada domniemania niewinności, nakazywała – w przypadku braku niezbitych dowodów – oskarżonego uniewinnić, co znalazło wyraz w punkcie I uzasadnianego orzeczenia.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			--
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			--
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
--			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Stosownie do art. 632 pkt 2 kpk w razie uniewinnienia wobec osoby oskarżonej w sprawach z oskarżenia		

	publicznego koszty ponosi Skarb Państwa – oskarżony D. N. został uniewinniony, stąd też konieczne było zastosowanie powyższego przepisu.
6. 1Podpis	
/-/ I.Hantz-Nowak	